

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ו' | גליון ס"א | לשון קודש | חג הסוכות תשפ"ו

פטרון טהור עינים

חודש תשרי

הרבני הנגיד
מוה"ר אברהם
יהושע הכהן
גלאנץ הי"ו

תנח"ך בני לבך לי ועיניך

תפילות ובקשות על שמירת עיניים

תפילה מימי התנאים ואמוראים

מובא ב'דקדוק סופרים' ברבות אות ס' שווה שגור בפי' אחד
התלמידים' לאחר שסיים את תפילתו

אלֵלֵינוּ, עֲצֵם עֵינֵי מְרִאֲוֹת בְּרַע, וְאֶנִּי מִלְשֻׁמֶעַ
דְּבָרִים בְּמִלִּים, וְלִבִּי מִלְחָהּ בְּדָבָר רַע,
וְכָלִּי מִלְחָהּ בְּעִבְרָה, וְהַדָּרֵךְ רָגִלִי אֶל
מִצְוֹתֶיךָ וְאֶל צִדְקוֹתֶיךָ, וְיִשְׁנֵנוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ
לְהִיּוֹת מִן הַנִּזְכָּרִים וְהַנִּשְׁאַרִים לְחַיִּים
בִּירוּשָׁלַיִם.

תפילה מאת הגה"ק רבי חיים מוואלאזין זצוק"ל

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הִנְנִי הוֹלֵךְ בְּגִיָּא צְלִמָּה
וּבְמִקוֹם מְסָבָה, הוֹשִׁיעֵנִי מִיָּצֵר הָרַע
וּמִכָּתוּבִים וְעֲוֹנוֹת, וּבְפָרֵט מִהַתְּכַלּוֹת
בְּעִרְיוֹת.

כתב ראש אות ע"ג

תפילה מאת הגה"ק מתולדות אחרן זצוק"ל

מובא בספר חותמו של כהן גדול (ח"ד אות ק) דנוסח זו היה
מרגלא בפומיה לומר כאשר אדם נמצא במקום נסיון ורואה
שיצרו מתגבר עליו לישא עינו ולהסתכל, ופרש את שחתו
לפני בוראו, ויאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רָאֵה, הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ עֲבָשׁ
בְּרָחוֹב (או מְקוֹם אֲחֵר) וְאֶנִּי נִמְצָא בְּמִקוֹם
שְׂאִין אִישׁ מִבֵּיר אוֹתִי. יָכוֹל אֲנִי לְהִכְיֵם
בְּאֵנוֹת נִפְשִׁי, אֲךָ מִפְּנֵי שְׂאֵתָה אוֹסֵר עָלַי
וְרָצוֹנְךָ שְׂאֵמְנֵנִי אֶת עֲצָמִי, לִכֵּן אֲנִי מוֹנֵעַ
אֶת עֲצָמִי מִזֶּה, אֲנִי מוֹשְׁפִיל עֵינִי לְאֲרִץ,
וְאֲנִי מֵרִים אוֹתִי לְדָבָר עֲבָרָה, וְכֹנֵנִי רַק
לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ, וְלִהְיֵא
נִחַת רִוּחַ אֱלֹהֶיךָ.

תוכן הגליון

דרך תשובה הורית	עמוד א
תפילות ובקשות	עמוד א
מכתבים למערכת	עמוד ד
יאמרו המושלים	עמוד ה

ב

חמשה יסודות לאזור עין ולהתרום
גם לאחר כשלוניות בשמירת עיניים

בחלק הקודם הובאה שאלה של יהודי, שמרגיש שכשלוניותו בעבר בשמירת העיניים
מביאות אותו לידי ייאוש ולמחשבה שממילא כבר אבדה תקוותו, ונפשו בשאלתו כיצד
להיפטר מהרגשת הכשלוש הנוראה שגזלת ממנו את כוחו ועוז רוחו, ומונעת ממנו לנסות
להתחזק שוב.

כמענה לכך הזכירו 'חמשת היסודות' מצדיקים וספרים הק', שכולם ביחד וכל אחד לחוד
לוקחים את טענות היצר והופכות אותן על פיהן.

בחלק א' הורחב על שלושה יסודות (ראה סיכום מכל היסודות בעמוד ב'-ג'), כעת נמשיך
אל היסודות הבאים בעז"ה:

עיניי; מה יהיה עם 'הימים אשר עברו בחושך'?"

הסיבה שהיצר גורם לאדם לחשוב מחשבות
כאלו, אינה כמובן כדי שיחזור בתשובה על העבר...
אדרבא, הוא רוצה לשבור את האדם, ולגרום לו
לאבד את עוז רוחו ואומץ לבו להמשיך ולהתגבר.
מחשבות כגון אלו שואבות מהאדם את כל כוחותיו
והורסות אותו מבפנים, עד שלא קמה עוד רוח בו
לעמוד ולהתאזר ולהתגבר על הניסיונות.

כאשר נעדרים מאדם רוח השמחה וטוב לבבו,
היצר יכול להכשיל אותו בקלות חלילה, כי בלי
'אומץ' אי אפשר לנצח במלחמה. וכפי שבעל התניא
מאריך בכך (פרק כ"ו), שאי אפשר לנצח את היצר
בעצבות אלא רק בכוח, בעוז, ובשמחה.

ד

היסוד הרביעי: העתידי מתקן את כל העבר

דכדוכי ייאוש
על 'הימים שעברו בחושך'

אחת מתחבולות היצר שמביאה את האדם
לידי רגשות קשים של עצבות ומרה שחורה, היא
הִלְעֵטָה במחשבות של "גם אם אזכה מעתה והלאה
לשמור על עיניי כדבעי, עדיין נשאר אני עם כל אותן
מראות האסורות, ועם כל אותם ימים, שבועות,
חודשים ואפילו חלילה שנים, שבהם הפקרתי את

זכות הפצת הגליון

נתנדב לזכות ולהצלחת
שמחה בונם בן רייזא רחל
זו שרה בת חוזה
לחצת דקדוקה מכל יוצרי
לחצותיה טובה והצלחה בכל העיניים

זכות הוצאה לאור ב"י ישראל והתחזקות מיד יום ביומו בקדושה וטהרה ועמידה מול נסיונות
הזמן בחוקי עשר תעמוד לעין הבורא החשוב לחברך משער מעל בכל מלי דעוהב בני בריכי. וז"ל
ארכי, מוזני רחמי, ושישית דשמיא, פרנסה בורחבה גדולה, והצלחה בכל מעשה ידיו, אמן.

ירח האיתנים תשפ"ו

כך בחזר לזקח
כעצמו קבכה טובה

כל הפרטים בעמוד ב'

היצר מסתתר תחת לבוש של מרירות

עיקר הצרה הוא כאשר האדם רואה במחשבות הללו כמגיעות מהיצר הטוב, והוא אינו קולט שרק היצר הרע הוא זה שהשמיע כאן את קולו!

וזהו באמת אחד החלקים הקשים ביותר בעבודת הבחירה שלנו. אם המציאות הייתה שליצר הטוב וליצר הרע היו שני קולות נפרדים, לאחד קול מסוים ולשני קול שונה; לפחות היינו יודעים תמיד את קולו של מי אנו שומעים... היינו תמיד יודעים מי היצר הטוב ומי היצר הרע.

אבל כיוון שיש להם את אותו הקול, קשה מאוד לדעת 'מיהו המדבר'. ולכן לא די שהאדם אינו מפריע למחשבות כגון אלו לקנן במוחו, אלא הוא עוד רואה בהן דבר חיובי, עד שהוא מנפח אותן עוד ועוד "נו, מה יהיו עם כל המכשולים שעברו עליי?... הוא חושב שזה היצר הטוב, והוא הולך ומלבה את הרגש הקשה שמכה בו בלי רחמנות: "איך אוכל לתקן?!" ואינו יודע שרק את שליחותו של היצר הרע הוא ממלא בזאת!

ניסיון - הזדמנות נפלאה לתיקון שלם

התשובה הנכונה על תחבולות זו של היצר, היא המילים הקדושות שחז"ל אומרים לנו (יומא פה, ב): "היכי דמי בעל תשובה? באותו מקום ובאותו פרק". כלומר, התשובה האמיתית היא כאשר אדם חוזר לאותו ניסיון ולאותו מצב ומנצח את היצר שוב.

כאשר יהודי שנכשל בהסתכלות אסורות נתקל שוב באותו הניסיון, הוא צריך לדעת שמסבב כל הסיבות הביא אותו כעת לאותו מקום שבו נכשל, כדי שתהיה לו הזדמנות של 'באותו מקום ובאותה שעה'. כעת הוא יכול להיות בעל תשובה אמיתי, כי

תמצית חמשת היסודות:

א

לבורא העולם כביכול יש תענוג מכל התגברות של היהודי הפשוט ביותר, בדיוק כמו מהתגברות של הצדיק הגדול ביותר.

הראיה הברורה לכך היא העובדה, שגם יהודי רחוק ביותר מחויב בכל מצוות התורה כשם שהצדיק מחויב בהן, ובשמים יתבעו אותו על כל מצוה קטנה שלא קיים. רואים מכך שדין זה כדין זה, והדבר מלמדנו בבירור שגם כאשר נמצא יהודי במצב שפל ביותר; אם הוא אומר 'לא ליצר אפילו פעם אחת, הוא גורם בכך לנחת רוח עצומה למעלה, ממש כשם שהיה עושה זאת צדיק גדול ונשגב שמעולם לא נכשל. כי כוונה אחת עולה לכאן ולכאן.

ב

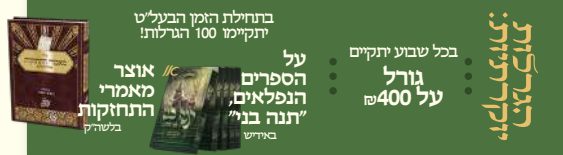
חז"ל לימדו אותנו כלל גדול: "אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו". המשמעות היא, שאף אחד אינו מסוגל לנצח את יצרו הרע בכוחות עצמו, גם לא הצדיקים, כי כוחות הרע מרובים מכוחות הטוב.

ואם אנו ממילא זקוקים לעזרה ממעל כדי לגבור על היצר, כבר אין שום טעם לראות בכשלונות

המשך בעמוד ג'

הוראות השתתפות במבצע:

- בחור בקבלה אחת, או יותר, לפי מה שמותאים לך. אין חובה לבחור כל יום באותה הקבלה, יכולה להיות אפי' ליום אחד בלבד.
 - על כל יום שעבר בהצלחה, תוכל להיכנס שוב להגרלה - כל יום חשבון לפני עצמון!
 - אם לקחת יותר מקבלה אחת, תוכל להיכנס להגרלה על כל קבלה בנפרד, כפי מספר הקבלות.
 - וק אם עבר כל השבוע בהצלחה עם הקבלה תוכל להיכנס עוד פעם להגרלה.
 - בסוף כל יום התקשר אל מערכת 'טהור עינים' והשאר הודעה על היום שעבר בשלום - ע"י זה תוכל להיכנס להגרלה.
 - צריך להשאיר הודעה נפרדת לכל יום
- בפור, ולכל קבלה בנפרד. דהיינו אם קיימת שתי קבלות ביום א' אתה צריך להשאיר הודעה שני פעמים - אם שחזת יום אחד להשאיר הודעה, תוכל להתקשר גם אחרי זה. אך צריך להשאיר הודעה על כל יום בנפרד ועל כל קבלה בנפרד.
 - ובסוף שבוע שעברת בהצלחה בקבלותך השאר הודעה כדי להיכנס פעם נוספת להגרלה.
 - אזכר להשאיר בכל הודעה שם ברז, מספר טלפון, עיר מגורים, שם הישיבה, ומספר הקבלה מהרשימה.
 - שמות הזוכים יפורסמו בגיליונות 'טהור עינים', וגם במערכת הטלפונית, שם גם ניתן יהיה לעקוב באופן כללי בהתקדמות המבצע.

אברכים החפצים להשתתף במבצע יוכלו גם להצטרף

קבלות כבחי"ר

- זהירות נדרשת מהסתכלות בנשים**
כלל סילוק הראיה תיכף ומיד אם ראו משהו בטעות, כפי שהלכה דורשת.
הנהר איסור ההסתכלות בנשים הוא חוב נשור מן הדיבור, הקבלה הוא רק לחיזוק.
- להשפיל את העיניים ברחוב**
אפילו רק בחלק מהיום. מצעדים קטנים אפשר להגיע גבוה!
- לא להציץ כלל אל תוך רכבים**
- להסיר את המשקפיים**
ברחובות שיש בהם נסיונות.
- לא להסתכל החוצה מחלון הרכב/אוטובוס**
במקומות העולים לנסיונות.

בחור יקר, תלה מודעה זו בישיבה ביממה והנכנס פעם נוספת בהגרלה ע"י השארת הודעה בכל

ירח האיתנים הבעל"ט

כל בחור זקוק לעצמו קבלה טובה

בס"ד ייערך במהלך חודש תשרי הבעל"ט

מבצע שמירת עינים עולמי, מיוחד לבחורים

במהלכו יתקיימו הגרלות יקרות ערך

לכל מי שיתעלה בשמירת עינים

הזוכים בגורל

פרשת ניצבים
הבה"ח שמעון ישראל גי"ן
לומד בישיבת אראג - בני ברק

פרשת וילך
הבה"ח יצחק פסח מייזנער גי"ן
לומד בישיבת בעלזא - מאנטריאל

שלושה 8
אחרי בחירת שפה
מבצע בחורים ירח האיתנים

להשתתף במבצע במערכת טהור עינים:
077.401.6591

כמזכ"א אפשר לשמוע עדכונים כל הזמן

המשך תמצית חמשת היסודות:

המשך מעמוד ב'

העבר - מניעה להתגברות בהווה. כי מצד העזרה מלמעלה אין שום נפק"מ בין חוטא גדול לצדיק גמור, הקב"ה הוא כל יכול, והוא עוזר ומסייע לכל מי שמנסה לעשות את מה שהוא כן יכול!

א

כל התגברות של יהודי עומדת בפני עצמה, ואינה קשורה כלל למה שהיה ולמה שעתידי להיות. כל נסיון הוא מלחמה נפרדת, ועמידה בו בהצלחה נחשב כסיום המלחמה בהצלחה, מה שמשפיע על האדם טובות נצחיות עצומות שאין לנו כל השגה בהן.

וגם אם לאחר מכן או קודם לכן היו כשלונות, אין לכך שום שייכות אל ההווה. נצחון בנסיון כעת הוא נצחון שלם ומוחלט, ושום כשלון אינו יכול להשפיע על כך כמלא נימה.

ד

כשהיהודי עומד בהצלחה בנסיון של שמירת עיניים, הריהו מתקן בכך את כל פגמיו מהעבר. זוהי התשובה המעולה ביותר, בבחינת 'באותו מקום ובאותו זמן', שמתקנת את כל הקלקולים, מכפרת על כל החטאים, ומטרת את הנשמה מכל פגמיה.

בפרט אם עושה זאת מתוך כוונה להחזיר כביכול מעט טובה על כל הטובות למקום עלינו, שבכך הוא נכנס לגדר של בעלי תשובה מאהבה, וכל עוונותיו מתהפכים לזכיות.

ה

כל אחד צריך לעשות לעצמו גדרים וסייגים למען יעמוד רחוק מן החטא. אך אם רואה אדם שנכשל כבר, עליו לדעת שההזירות הישנה כבר לא מספיקה לו, ועליו להוסיף גדרים ולהרבות במחיצות נוספות.

ועל אף שלאנשים אחרים אין צורך בכך; אם מקום זה או מצב זה כבר הביא לו בעבר מכשולות, אות וסימן הוא שעליו לגדור פרצה זו, ולהרחיק עצמו עוד יותר מהחטא. ובכך יזכה לעמוד במקום שבעלי תשובה עומדים, ולהיות שמור וקדוש מעתה ועד עולם.

אדם תאיר פניו". הכיר בו המלך שאינו אדם מן השורה, אלא לב מבין וישר לו, וימצא חן בעיניו. החליט המלך לקרב אותו, ועד מהרה התברר שאכן הלה "כלי מלא חכמה עצה ודעת". החל המלך להתייעץ איתו על כל דבר קשה וגדול, והעני מצדו נהג להגיע לארמון בתדירות, והמלך היה משתעשע איתו כסדר.

פעם אמר המלך לאותו אדם: "אני רוצה להביע את אהבתי אליך. הרי הנך מגיע תדיר לבקר אצלי בארמון; אני רוצה להחזיר לך ולשלם לך בביקור משלי".

מובן שכאשר מלך מגיע לבית פשוט, אי אפשר לעשות זאת מרגע לרגע. צריך להתכונן לכך כראוי. קבע איפוא המלך שבעוד שנה בדיק, ביום מסוים, הוא יבוא ויבקר את העני בביתו.

למלך מגיע היקר מכל

העני החל מיד לצבוע את הקירות ולנקות את הבית, וניסה ככל האפשר לייפות ולהכין את הכל כפי הראוי. עברה שנה, והמלך סוף סוף מגיע לביקור. המלך מתיישב בהדרת כבודו, ובעל הבית מגיש לו צלחת עדשים...

שאל המלך בפליאה מעורבת בתרעומת: "מה אני צריך להבין מכך שאתה מגיש לי עדשים?!"

התנצל העני והסביר: "אדוני המלך! ברור ופשוט הדבר שהייתי צריך להכין למלך את מיטב מעדני תבל, בשר ודגים ערוכים ומתוקנים באופן הנאות ביותר שקיים, אבל אנוכי הרי עני ואביון. אין לי מאומה, מעולם לא ראיתי את כל המאכלים הטובים הללו! אבל יש סוג אחד של מאכל שאני מאוד אוהב, והוא 'עדשים'. המאכל הזה שמור אצלי במקום גבוה בעליית הגג, הרחק מעין רואים, וזאת מכיוון שהוא יקר לי מאוד. רק בזמנים מיוחדים כחגים ומועדים אני מוריד את העדשים היקרים ממקום מסתורם, וטועם מהם מעט..."

"כעת, כשהמלך בא אליי, אין לי מה לתת, אבל אני יכול לפחות לתת לו את הטוב ביותר שיש לי, ואת כל מה שאני אוהב! אני נותן למלך את העדשים שלי, המאכל הטוב והיקר שלי!"

שמח את המלך, תקריב למענו הסתכלות

באמצעות משל זה פירש הצדיק את הפסוק: "וירא מנוחה כי טוב", כאשר יששכר ראה שהמנוחה טובה ומתוקה כל כך, "ויט שכמו לסבל", הוא בחר דווקא להקריב אותה לעבודת השם!

מה אנחנו יכולים להחזיר למלך מלכי המלכים? מלאכים ושרפים נשרפים כשאומרים 'קדוש קדוש'. מה אני, אדם קטן, יכול לתת לקב"ה? הוא אינו זקוק לשום דבר מאיתנו. "אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה!" מה כבר נוכל לתת לו בתמורה לכל חסדיו העצומים?

את זה יכול יהודי לתת: הוא יכול להחליט "אמסור למענך מראה אסורה שמושכת אותי; את זה אני מקריב לך, בורא עולם; אני נותן לך את מעט העדשים שלי..."

ברגע שאדם חושב מחשבה כזו, הוא זוכה להיות

כאשר היצר הרע מנסה לשכנע יהודי להפקיר את עיניו ולא להיות מחויב לשמירת העיניים, אך היהודי ממאן לשמוע בקולו וזוכה לשמור על עיניו, הקב"ה שש ושמש עם אותו יהודי, וכביכול מתפאר ומתנאה בו: "ראו מה בריה בראתי בעולמי". בחור צעיר, אברך, אדם יחיד, ניצח אלפי מלאכי חבלה! וכפי שנאמר בפסוק (ישעיהו מט, ג): "ישראל אשר בך אתפאר". וכפי שאנו גם אומרים בברכת המזון: "הרחמן הוא ישתבח... ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים!" שמחה עצומה נגרמת בפמליה של מעלה כאשר בחור או אברך עובר ניסיונות קשים, ושומר על עיניו בקדושה.

שגמלני כל טוב; שמירת העיניים כ'תשלום'

אם כך הוא, יכול אדם להתבונן: הרי כל כך הרבה חסדים אני מקבל ממנו יתברך בכל עת ובכל שעה; כיצד אני יכול להחזיר באפס מה על כל הטובה העצומה שהקב"ה גומל עמי בכל רגע? כל נשימה ונשימה - ממנו היא! כל ראייה וראיה היא רק בכוחו! כל מחשבה ומחשבה רק מאתו יתברך! וכפי שבעל החובות הלככות אומר: "כי כל תנועותיך נקשרות בחפץ הבורא יתעלה והנהגתו ורצונו" - על כל תנועה שאני רוצה לעשות, אני צריך קודם את רשותו של הקב"ה. לולא הטובות העצומות והחסדים הנפלאים שלו אלי בכל רגע ורגע, לא הייתי יכול להתקיים; "חסד קל כל היום".

וכאן יכול יהודי לעשות את החשבון הזה: מה אשיב לה? מה באמת אני יכול להחזיר לו יתברך? הרי כל כך רוצה אני לשלם לו על חסדיו הגדולים שהוא עושה עמדי, אמנע איפוא מלהסתכל על האסור, כי אני יודע שזה גורם כביכול תענוג בשמים, וכך אני משמח את הקב"ה. שמחה גדולה היא בשבילי כשאני יכול להשיב משהו לקב"ה, מרוב האהבה והכרת הטוב עצומה שיש לי אליו!

מדרגה של תשובה מאהבה

וכאשר יהודי חושב לעצמו מחשבה זו, הוא הופך באותו רגע לבעל תשובה אמיתי! לא רק בעל תשובה מיראה, אלא בעל תשובה מאהבה!

התגברתי כעת על יצרי "כי אני רוצה לגרום לנחת רוח בשמים, וזוהי שמחה גדולה בשבילי שאני יכול לתת משהו לקב"ה מרוב אהבתי אליו", זוהי מדרגה של תשובה מאהבה שהופכת את כל העבירות לזכיות!

פעם אחת אמר יהודי חסידי לחזון איש זצ"ל דבר תורה בשם אחד מהצדיקים, והחזון איש התפעל ממנו כל כך, עד שבמהלך היום הבא הוא שאל את כל מי שנכנס אליו אם הוא כבר שמע את הווארט הזה, וחזר עליו שוב ושוב בהתרגשות גדולה.

אם מנוחה היא 'טוב', מדוע להתאמץ?

המימרא היא על הפסוק (בראשית מט, טו) שכתוב על יששכר: "וירא מנוחה כי טוב, ויט שכמו לסבל". לכאורה צריך להבין את הקשר: מכיוון שהכיר בטוב המנוחה, בגלל זה הטא את שכמו לסבל?

ותירץ זאת הצדיק במשל: היה פעם מלך גדול שפגש אדם עני שפניו האירו חכמה ותבונה, "חכמת

קורא יקר!

מזה זמן שמורגש צורך בשינוי והתחדשות בכל מה שקשור להוצאה לאור של הגליונות, להגביר את תדירות ההוצאה, לחדש, להרחיב ולהוסיף כהנה וכהנה, ובאופן כללי, לספק יותר לציבור הכמה והצמא.

ואכן, אנו שוקדים כבר זמן רב על הכנסת שינויים וחידושים מרעננים לגליונות בקרוב, באופן שיענה על הדרישה הציבורית המובהקת, וגם לנסיגות הזמן, שלדאבון הלב אינם שוקטים על שמריהם גם הם, ומתחדשים כסדר.

בימים אלו התקיימה אסיפה של כמה עסקנים יקרים שנכנסו בעבי הקורה, ולאחר שנשקלו בכובד ראש כל ההצעות האפשריות, הוחלט כי לאור הצורך המובהק הנ"ל, חובה לנו כצעד ראשון, לייסד קרן תמיכה קבועה למערכת, למען תוכל באמת למלא את ייעודה בשלמות: להפיץ את דבר 'טהור עינים' לציבור הרחב ביותר, ובצורה הנאה ביותר.

אך כדי שדבר זה יוכל לצאת אל הפועל, אנו זקוקים כעת יותר מאי פעם להיענות רחבה מן הציבור, ולכן אנו פונים אל כל אחד ואחד מאחיינו בית ישראל די בכל אתר ואתר, בעלי לב חם לכל דבר שבקדושה: יש לכם כעת הזדמנות מיוחדת לקחת חלק בכינונה מחדש של 'טהור עינים' ולהיות בין אלו שתירשם על שמם התבססות מבורכת של המערכת, וזכויות עצומות לאלפים ולרבבות עד כי אין מספר. וזאת ע"י חתימה על ה"ק של לכה"פ 36 ש לחודש. וכל המוסיף מוסיפים לו משמים.

עם ישראל כולו נקרא אל הדגל, הבו ובואו לעזרת ה' בגבורים, היחלצו חושים למען כולנו, צאצאינו וצאצאי צאצאינו, וקנו חלק קבוע בהחזקת מפעל כביר מפואר זה, להפצת הקדושה בעם ישראל בכל מקום שהם.

אין מזרזין אלא למזרזין: כל אלו שיקחו על עצמם מסכום הנ"ל והלאה, יזכו בהזכרת שמם על ציון התנא הק' רבי מתאי בן חרש ע"י שליח מיוחד של מפעל טהור עינים שכידוע שמו הק' של התנא נקשר לענין שמירת עיניים במדרגה נוראה ועילאה, וודאי שהזכרת שמו של המשתדל למען ענין נעלה וקדוש זה, יעשה רושם גדול בשמים וימשיך שפע ברכה והצלחה בכל העניינים.

אלו שירומו תרומתם בה"ק של 100 ₪ ומעלה לחודש, יקבלו מתנה יוקרתית הספר

אוצר מאמרי התחזקות

התקשר עכשיו למערכת טהור עינים: 077-401-6591

והרם את תרומתך בשלוחה 2 אחרי בחירת השפה

בעל תשובה מאהבה, וממילא כל עוונותיו נהפכים לזכויות! כל אותם 'מים שעברו בחושך' לא רק נמחלים, אלא עוד הופכים לזכויות, כי שמרת על עיניך מרוב אהבת ה', ולכן זו הייתה תשובה מאהבה שהופכת הכל לזכויות!

היסוד החמישי: לאחר כישלון, לחזק גדרים וסייגים

לפתוח דלת חדשה לתשובה

הרמ"ק מביא בספרו תומר דבורה את המימרא בגמרא (מנחות כט, ב): "מפני מה נברא העולם הזה בה"א? מפני שדומה לאכסדרה; שכל הרוצה לצאת, יצא". האות ה' פתוחה מלמטה, לרמז בא שהעולם הזה יש לו פתחים הרבה ל'רע' ול'חטא', הוא פתוח אליהם לרווחה, עד שאין לך פינה בעולם שאינה מלאה בגשמיים, ביצר הרע, ובפגם. מי שרוצה לצאת מ'עולמו של הקב"ה' יכול לעשות זאת בקלות, הכל פתוח לפניו ללא גדרים ומחיצות. לאן שלא תפנה, הכל מלא בפתחים למשיכות ולתאוות רעות. מר כלענה.

שואלת הגמרא, "ומאי טעמא תליא כרעיה?" מדוע אם כן פתוחה ה' גם מלמעלה בין הגל לרגל? "דאי הדר בתשובה מעיילי ליה", כי פתח זה עשוי לתשובה; שבעל התשובה המתחרט על מעשיו הרעים יוכל לעבור דרך פתח זה, ומשם הוא יתקבל. ממשיכה הגמרא ושואלת, "ולהדרוהו בהאי", מדוע אי אפשר לו לבעל התשובה לעבור דרך הפתח הגדול שמשם נכשל, ומשם ישוב בתשובה, "לא מסתייעא מילתא" אומרת הגמרא, דרך זו כבר לא תצלח לו שוב!

הפתח הישן כבר אינו מספיק

ומהי הסיבה שבאמת לא תועיל לו החזרה בתשובה דרך אותו הפתח?

מבאר התומר דבורה: כל אחד, וגם צדיקים בכלל, צריך לקבוע לעצמו גדרים וסייגים כדי שלא יכשל בחטא, וכל אחד צריך לעשות משמרת למשמרת להתרחק מהעוון. אך כל עוד לא נכשל אדם בפועל בחטא, מספיק לו גם גדר קטן. אולם מי שכבר היה חוטא ורוצה לשוב בתשובה, "לא יספיק לו גדר מעט, אלא צריך להגדיר עצמו כמה גדרים קשים". הוא כבר צריך לבנות גדרים חזקים וחומות בצורות וקשות, שלא יוכל לעבור דרכן בקלות "מפני שאותו הגדר המעט כבר נפרץ פעם אחת, ואם יתקרב שם - בקל יפתהו יצרו".

בעל התשובה, מסיים התומר דבורה ואומר, צריך "להתרחק הרחק גדול מאד" מהחטא שנכשל בו, כי אם לא, הוא עלול חלילה ליפול חזרה למקום שממנו הוא מנסה לברוח.

וזה מה שהגמרא אומרת "לא אסתייעא מילתא" - בעל התשובה לא יכול להיכנס "דרך פתח האכסדרה שהפרצה שם, אלא יתעלה ויכנס דרך פתח צר" הוא צריך לידחק דווקא דרך הפתח העליון הצר.

אולי זה לא נורא, אך אני צריך שמירה מיוחדת

והנוגע לענייננו: כשיהודי כבר נכשל חלילה, עליו לדעת שהקב"ה רוצה ממנו כעת שיבנה גדרים!

לדוגמה, כאשר יודעים שיש ניסיונות במקום מסוים, או בענין מסוים, יש לו לדעת שעליו להתרחק ממקום זה הרחק גדול. יתכן שיהודי אחר, שלא עבר את הדברים האלה שאני עברתי, יוכל לעבור במקום זה ולצאת ממנו בשלום. יתכן שהוא יצליח לגדור עצמו בקל גם במקום ההוא. אך אני אינני יכול להסתכן בנפשי, כי כבר נפלתי במקומות כאלה!

התרחקות מוחלטת מכרם היין

כל אחד צריך לעשות לעצמו את ההתבוננות הנכונה, ולבדוק בעצמו, לב יודע מרת נפשו "אלו מקומות עלולים למשוך אותי להיכשל במראות אסורות? ומה אני יכול לעשות כדי לעמוד רחוק מספיק מהמכשול?"

'סחור סחור אמרינן לנזירא' - אומרים לנזיר: אל תיכנס לכרם יין, לך מסביבו. כאשר יהודי נכשל ל"ע, הוא זקוק ליותר שמירה. יכול להיות שבאופנים מסוימים היה מותר להיכנס לכרם יין זה, אבל אני הרי נכשלתי, ולכן עלי להתרחק ממנו יותר.

אותו הדבר יכול לקרות גם לגבי כלים שונים. יתכן אולי שבאופנים מסוימים יכול יהודי להפיק ממנו תועלת כשרה בלי מכשולות, אך הריני יודע בעצמי מה עברתי, ואני זקוק לשמירה מעולה ולגדרים מיוחדים, כפי לשון התומר דבורה "צריך להתרחק הרחק גדול מאוד" אני צריך בהדרגה להוסיף עוד ועוד הרחקות וגדרים, כי אם אהיה מדי קרוב לניסיון, אני עלול חלילה להיכשל.

"במקום שבעלי תשובה עומדים"

על פי יסוד זה מבאר הרמ"ק את דברי הגמרא (ברכות לד, ב): "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד". מהי באמת הסיבה שבעלי תשובה גדולים מצדיקים? הסיבה היא פשוטה מאוד: כיוון שבעלי התשובה בונים לעצמם גדרים וסייגים חזקים יותר מאשר הצדיקים, לכן הם נמצאים במקום גבוה יותר!

עם דיבורים מופלגים וקדושים אלו צריך כל אחד להתחזק, ולחשוב תמיד, "אלו גדרים אני יכול להוסיף כדי להיות רחוק מניסיונות? מה עוד אני יכול לעשות כדי להגיע ל'הרחק גדול מאוד' מכל מכשול?". דבר זה וודאי ימשיך לאדם סיעתא דשמיא גדולה, עד שיבוא להיות במקום ש'אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בו'!

יעזור הקב"ה שנוכל לקיים את ה"עצם עינינו מראות ברע", ובזכות כך נזכה להבטחת הפסוק (ישעיהו נב, ח): "כי עין בעין יראו" - ככל שמרבים בשמירת העיניים, כך זוכים לראות את הגאולה השלמה, ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו, ותחזינה עינינו בשובר לציון ברחמים במהרה בימינו. אמן.

יאמרו המושלים

בענייני שמירת העיניים, וכיצד בכוחה להמשיך
ישועות - בדיוק בזמן!

המושלב ליד התפנה כפתאומית

**מספר: יהודי יקר ששמע מפי בעל המעשה
הי"ו**

אותו יהודי נסע מאמריקה לא"י ב'מחלקת תיירים',
כשלידו התיישב אדם שאינו שומתו"צ, והפעיל את
המסך שלפניו. לא קל לשמור על העיניים במצב
כזה, אך ההוא החליט בהחלטה חזקה, שיעבור עליו
מה, הוא לא מסתכל לצד זה כלל, גם אם פירוש
הדבר שיסבול מהגבלה ואי נוחות במשך 11 שעות
טיסה!

והנה, לא עוברות אלא דקות ספורות, והשכן ההוא
קורא לפתע לאיש צוות, ומביע לפניו את רצונו
לשדרג את מקומו למחלקה הראשונה. למי שמכיר,
מדובר על תוספת משמעותית מאוד במחיר, ומאוד
לא מצוי שאדם יחליט על צעד שכזה כשהוא כבר
בתוך המטוס. אך כאן הפלא התרחש נגד עיניו של
האברך הזה. ואכן, לאחר שהודיעו לו שיש מקום
פנוי במחלקה הראשונה, הוא קם ועבר לשם, כשהוא
נותן לאברך זה פרס יקר ללא כוונה...

בעיקר אנו רואים מכאן, שכאשר אדם מתאמץ
לשמור על עיניו, הוא זוכה לסייעתא דשמיא למעלה
מדרך הטבע!

בית נאמן עד לפרוטה האחרונה

מספר הר"ר ש.ד.ה:

לפני זמן מה נקלע ידיד קרוב שלי למצב סבוך,
כאשר קיבל לפתע הודעה שצו עיקול מרחף על
דירתו. הסיפור החל בתקופה הקורונה, אז נוצר לו
חוב מסוים לשלטונות, שלפי מיטב ידיעתו בוטל
עם סיום התקופה ההיא. אך למעשה לא כן היה,
החוב נשאר ואף גדל ותפח, ולידידי נודע הדבר רק
בדיעבד, וכאמור - בצירוף אזהרת עיקול מטעם
הבנק. נותרה לו דרך אחת בלבד להציל את דירתו,
והיא, לגייס סכום של מאה ושניים אלף דולר בתוך
פרק זמן של חודשיים!

ואכן, עמדתו בקבלתי
כחוזות איתנים עד
לסיום הארבעים יום,
שחל ביום שישי.
באותו היום הגיעו שני
הצדדים להסכמה
לגמור את הענין בכי
טוב, וב"ה במצאי שבת
נסגר השידוך בשעה
טובה ומזלחת.

וארוחת ערב. בעודי יורד מן האוטובוס צץ בזכרוני
את שקראתי בגליון 'טהור עינים', על אודות יהודים
שקיבלו על עצמם קבלות בענייני שמירת העיניים
וזכו לישועות נפלאות משמי מרום.

ידעתי בנפשי שעדיין יש לי במה להשתפר בענין,
אשר על כן בעומדי לתפילת שמונה עשרה, קיבלתי
על עצמי קבלה איתנה בשמירת העיניים, ותפילתי
בצדה, שבזכות הקבלה הזאת אזכה 'לראות' ישועה
במהרה...

בסיום התפילה עלה בדעתי משום מה לשאול את
הגוי שעמד על משמתי במטבח, האם ידוע לו היכן
ניתן לתקן משקפיים כאן באיזור. לפליאתי הרבה,
השיב האיש בפשטות: "וודאי, ממש כאן במורד
הרחוב, ניצבת חנות משקפיים המעניקה שירות
שכזו!"

חיש מהר פניתי אל המקום המדובר, ואכן בעלי
המלאכה שם תיקנו את המשקפיים כהלכה, וזאת
מבלי לדרוש אף לא פרוטה אחת. היה זה חסד של
ממש, חינוס אין כסף!

אני ורעיי למסע אשר היו עדים להשתלשלות
המופלאה, התפעמנו עד מאוד מן הישועה שבאה
כדרך עין. ראינו בחוש את מעלת וסגולת הקבלה

ניצל ממשאית הזהרת

מספר: הר"ר מ. ל. הי"ו

אבי שליט"א צעד פעם ברחוב בבני ברק, הבחין
באשה שפוסעת לנגדו, עבר למדרכה השני של
הרחוב, והמשיך בהליכתו. מיד לאחר מכן נשמע
קול הדף והתנגשות. עמוד תאורה שעמד בסמוך,
נפגע ממשאית חולפת, ונפל ארצה בקול רעש גדול
- על המקום שבו היה אמור אבי להימצא, לו היה
ממשיך בדרכו המקורית.

אבי זכה לראות במוחש, כיצד שמרו עליו משמים
מכל צער ופגע, דווקא בזכות זהירות בשמירת
העיניים.

חנות משקפיים בפולין

מספר הר' פרידמן הי"ו:

זכיתי להשתתף במסע קודש למקומות הקדושים
בפולין, יחד עם כבוד הר"ה גרבי יוסף חיים גרינוואלד
שליט"א.

באמצע הנסיעה, בעודנו יושבים באוטובוס, נפלה
לפתע זוגית הראייה מן המשקפיים שלי, וככל
שהרבייתי בניסיונות להשיבה למכונה, לא עלתה
בידי המלאכה.

באתי במיצר אמיתי, שכן המספר של העדשות שלי
גבוה ביותר, ובהיעדר משקפיים תקינים העיניים
שלי כמעט ויוצאות מכלל שימוש. ניסיתי לברר
אצל העסקנים שהתלוו אל המסע על מקום שבו
ניתן לתקן את כלי הראייה, אך איש מהם לא ידע
לעזור. בשלב זה פניתי לכמה גוים מקומיים בניסיון
בירור, אך גם זה ללא הועיל. אף התקשרתי אל סוכן
הנסיעה, אם יש בידו מידע על מקום שכזה, אך גם
הוא קצרה ידו מלהושיעני.

כך התהלכתי שעות ארוכות בחיפוש אחר פתרון
לצרתי אך ללא תוחלת. הצער היה גדול, והתקשיתי
להכילו. ראיתי בעינים כלות, תרתי משמע, כיצד
המסע היקר מאבד את כל ערכו הלכה למעשה,
באשר איני יכול אפילו לומר פרקי תהלים במצב
שכזה, וכל שכן שאיני מסוגל לצאת ולבוא בין
המקומות הקדושים בעודי קרוב למצב של סגי נהור
רח"ל...

כך הגענו למקום חנייה, וירדנו לתפילת מנחה

המסר מעמוד ה'

לא היה לו כל מושג מאין ימציא סכום גדול שכזה, בפרק זמן קצר שכזה. ניסה לחפש הלוואות מפה ומשם, אבל כל אלה 'הניבו' לו רק 15 אלף דולר, כלומר, לרוב המכריע של הכסף אין עדיין כל פתרון, והזמן האחרון כבר נושף בעורף. החליט ידידי לקיים 'נודרין בעת צרה', והוא קיבל על עצמו קבלה מסוימת בענין שמירת העיניים, בנוסף לכך החליט להעלות את רמת הסינון במחשב שלו לגבוהה ביותר.

מה אומר ומה אדבר? בעצמי הייתי שותף לתהליך המופלא שהתרחש שם, שלא היה לו כל הסבר - מלבד סייעתא דשמיא גלויה ומעל לדרך הטבע! שלוש חברות שונות, שלפני כמה שנים השקיע שם ידידי כספים ומאז לא שמע עליהם; 'התעורר' להן פתאום, וכל אחת מהן הודיעה לו שהקרן שלו הניבה רווחים, והוא יכול למשוך עתה חלק מהפירות.

רק לאחר ההודעה השלישית הוא התיישב לעשות את חשבון סך הכל, ואז גילה שאכן; מדובר על סכום עגול של "מאה ושניים אלף דולר!"

ואם רצף ההתרחשות עד לכאן עוד לא הספיק להבין שמדובר בגילוי חיבה נפלא משמים, הרי שבא החלק האחרון של הסיפור, והשלים את התמונה המפוארת מכל צדדיה. ואיך אומרים; ועם עודף ביד...

יום לפני הגעת התאריך האחרון לתשלום הכסף, עדיין היו חסרים לו 22 אלף דולר האחרונים. את האישור לסכום הזה הוא קיבל אכן באותו יום, אך העברת הכסף עצמה עדיין היתה אמורה להתעכב בכמה ימים. כפי אורך הזמן שלוקח להעביר את הכסף מחשבון הבנק של החברה לחשבון הבנק של ידידי, ומשם - לבנק הנושה. התהליך הזה לוקח בדרך הטבע כמה ימים; עד שרואים את הכסף בפועל ואפשר להשתמש בו וכו', כידוע. מה שאמר בעצם, שהוא לא היה אמור לשלם את מלוא הסכום בזמן.

אך כאן הרי היה מדובר בחוץ מדרך הטבע כאמור... ולכן כבר לא היה זה אפילו פלא, שהחברה הודיעה לידידי שהם יכולים מצדם להעביר את הכסף ישירות לבנק שהוא יבחר. וכך אכן נכנס סכום הכסף במילואו, במקום הנכון ובזמן הנכון.

ידידי קיבל בחזרה את ביתו לאחר ששילם את כל סכום מהכסף שלו. אפילו ההלוואה של ה 15 אלפים כבר הייתה מיותרת!

הייתי עד לסיפור מקרוב, ראיתי את הפלא מתרחש כמעט נגד עיני. הייתי שם כשלא הייתה לו שום הוא אמינא מאין יבוא עזרו, וראיתי יחד עמו בחוש, ובעיני בשר, כיצד רק הזכות של שמירת העיניים התערכה כאן, והיא שהביאה עמה ברכה שלימה, כשהכל הומצא לו ברגע הנכון באופן פלא, בצינור ישר ללא הצטרפות להלוואות ולטובות.

מדלת לדלת

מספר בחור מבוגר מירושלים:

ההשגחה העליונה ייעדה אותי להיות מבין קומץ הבחורים ש'זכו' לתואר 'בחור מבוגר', בישיבה שבה למדתי בירושלים. זה אינו נסיון קל כידוע, ובמשך השנים אף הלכתי יחד עם חבריי לרבים מגדולי ישראל לקבל את ברכותיהם לישועה. על נסיעה אחד כזו אני רוצה לספר כאן.

חבריי נסעו מספר פעמים אל האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א, המתגורר בנהריה שבצפון הארץ. אך מכיוון שמדובר במרחק רב מירושלים, אין אוטובוס ישיר למקום, אלא צריך לנסוע תחילה באוטובוס עד לתחנת הרכבת, להמשיך ברכבת עד נהריה, ומתחנת הרכבת בנהריה לקחת אוטובוס או מונית עד לבית האדמו"ר.

השתוקקתי מאוד להצטרף לנסיעות אלו ולקבל את ברכת קדשו של האדמו"ר, אך היות שקיבלתי על עצמי להימנע משהייה במקומות של תערובות, כדוגמת תחנות רכבת, וגם לא יכלתי להרשות לעצמי את התענוג של שכירת מונית מירושלים ועד לנהריה - לא הצטרפתי לחבריי במסעם זה.

היה לי קשה עם זה. הן על עצם ההנאה שבנסיעה עם החברים, דבר שהיה חסר לי מאוד, והן משום שהייתי משוכנע בתועלת הרבה שבברכתו של האדמו"ר הצדיק.

כך חלפו להן מספר שנים, הגעתי כבר לגיל 25 והניסיון רק נעשה קשה יותר ויותר. אך התחזקתי תמיד במאמר של צדיקים שלא ניתן להשיג דבר, באמצעות סגולה או ברכה הבאה על חשבון היהדות.

תפילתי התמידית הייתה שאזכה להגיע לנהריה מבלי לעבור במקומות שרציתי להימנע מהם.

לפני זמן לא רב, עברו הוריי לגור לבניין אחר, ובשיחה עם אחד משכניי החדשים, עלה נושא הנסיעה לנהריה. סיפר לי השכן, שאביו מקורב מאוד לרב אבוחצירא והוא נוסע לשם דרך קבע ברכב פרטי!

זמן קצר לאחר מכן הודיע לי השכן שהם מתכננים לנסוע ביום ראשון הבא לפנות בוקר, ויש להם מקום פנוי ברכב. בסופו של דבר אכן הצטרפתי אליהם, וזכיתי להגיע שם בנסיעה חלקה ומהירה לפני התפילה, התפללתי, ולאחר תפילת שחרית נכנסתי לאדמו"ר וזכיתי לקבל מפיו ברכה חמה ולבבית.

אני מודה לקב"ה שיכולתי לשמור על עיניי כדבעי, ועוד זכיתי בנסיעה נוחה 'מדלת לדלת'. זאת ועוד, היות שמדובר היה ביום ראשון בשבוע, לא שהה שם קהל רב וכך לא נאלצתי להמתין זמן רב. זכיתי לקבל את הברכה בקלות הן מבחינה גשמית וודאי מבחינה רוחנית, ובטחוני עז שהיא תמשיך לי את הישועה המיוחלת בקרוב ממשי!

לא ראה את בניו, וקיבל תפילין

מספר: סופר סת"ם חשוב מעיה"ק ירושלים

כמו כל יהודי טוב וישר דרך, גם אני משתדל לשמור על העיניים. לא משלח אותן ימינה ושמאלה בעת לכתי ברחוב, אלא מחזיק אותן מושפלות; מביטות על הקרקע.

יום אחד, כשחזרתי מן העבודה, שמעתי לפתע קולות מוכרים הקוראים "אבא, אבא..." הרמתי את עיניי, והבחנתי שאכן, אלו ילדיי הקטנים אשר שיחקו ברחוב וגילו לפתע את יקירם... מפאת עיני המושפלות, כאמור, לא שמתי לב אליהם, ועתה, לקול קריאתם, עצרתי והשתהיתי קצת לידם כמנהג העולם.

בעבודת הקודש שלי כסופר סת"ם, יוצא לי להתעסק עם סוחרים שונים הקונים ממני סחורה ומוכרים אותה הלאה. באותה תקופה הייתי די ריק מהזמנות, לא היו לי קונים של ממש. והנה, כמה ימים לאחר המפגש ההוא עם צאצאיי, מתקשר אלי סוחר ומזמין אצלי תפילין עבור אדם מסוים.

אינני מאלה ששואלים מדוע רוצים דוקא את סחורתם. גם הפעם לא עשיתי זאת, אך הסוחר היה זה שהחליט לעשות זאת. וכה סיפר:

"אותו אדם ביקש ממני שאראה לו תחילה דוגמאות מכל מיני סופרים, כדי שיוכל לבחור בעצמו במה שטוב בעיניו. הראיתי לו כתבי יד של כמה סופרים

לולא ה'שא שא' לא היה חוזר בחיים...

מספר המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידערמאן שליט"א:

יש לי קרוב משפחה, יהודי חסידי בשם ר' שמעון, שלפרנסתו משמש כמשגיח כשרות במסעדה בִּירוּשה, בירת פולין.

אחד מעובדי המטבח באותה מסעדה, הייתה אשה גויה. יום אחד, היא הבחינה שר' שמעון יושב בצורה לא טבעית. במהירות תפסה סיר גדול שעמד בסמוך, וזרקה אותו לידו, אך ר' שמעון לא הגיב כלל. מיד היא הזעיקה את כוחות ההצלה, ואלו התחילו בפעולות החייאה והצלה, לאחר שהבינו שר' שמעון שרוי בתוך אירוע לבבי חמור.

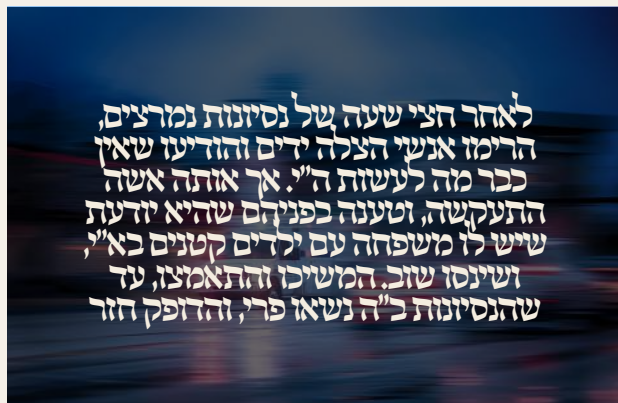
לאחר חצי שעה של נסיונות נמרצים, הרימו אנשי הצלה ידיים והודיעו שאין כבר מה לעשות ה"י. אך אותה אשה התעקשה, וטענה בפניהם שהיא יודעת שיש לו משפחה עם ילדים קטנים בא"י, ושינסו שוב. המשיכו והתאמצו, עד שהנסיונות ב"ה נשאו פרי, והדופק חזר. הוא הובהל לביה"ח בורשה, וכעבור כמה ימים כשהמצב התייצב קמעא, נכנס ר' אלמלך פירר הי"ו לתמונה, והוא הובא לביה"ח תל השומר בא"י.

כאן בביה"ח, דברתי עמו, ושמעתי ממנו גופם של דברים היכי הוי:

אותה עובדת במטבח הייתה מנהגה לפתוח בשירה מדי פעם... והרי ההלכה נפסקת שקול באישה ערוה, ולכן, כל אימת שהיא רק התחילה בנהגה הקלוקל, היה ר' שמעון מרים את קולו בגערה, וצועק לכיוונה "שא שא!"... צריך להכיר את ר' שמעון כדי להבין טוב יותר את מהות הצעקה והמצב הכללי. אך כך היה ה'סדר', מדי פעם היו נשמעים צעקות "שא שא" רמות בין קירות המטבח, ולאחריהם היה השקט נשמר מכיוונה של האשה, לזמן כזה או אחר.

גם באותו יום, הגיע ר' שמעון לפתוח את המסעדה בבוקר, ועוד הספיק לצעוק כמה פעמים, עד שבאחת שמה הגויה לב, שמשום מה, הפעם אין קול ואין עונה לשירתה... משהו מסביבת ר' שמעון היה משונה, בדקה וראתה אותו בתנוחתו המוזרה, וההמשך כבר ידוע.

"אם לא זהירותו והקפדתו החזקה בענייני קדושה, כי אז הוא היה ר' שמעון חוזר לא"י בארון רח"ל".

בצירוף שמותיהם. והנה, כאשר הגעתי לכתב שלך, עצר הקונה ואמר שאין צורך בדוגמאות נוספות, הוא רוצה שדוקא איש כמוך יכתוב לו את התפילין. הבנתי שיש דברים בגו, שאלתי אותו: 'מה יש לך עם הסופר הזה?' וכה השיב:

"לפני כמה ימים הלכתי ברחוב, והבחנתי באיש זה הצועד לו בזהירות גדולה, עד שאפילו בבני משפחתו לא הבחין לפני שהללו קראו לו והסבו את לבו אליהם.

"התרשמתי מכך מאוד, אך עדיין לא ידעתי מי זה. כעבור יומיים ראיתי אותו שוב, והפעם הוא החזיק את הטלית והתפילין שלו ביד. ראיתי את שמו. לכן כששמעתי ממך את השם הזה, ידעתי מיד שהתפילין שלי ייכתבו דווקא על ידי ירא שמים מרובה שכזה..."

הסיפור הזה היה עבורי חיזוק גדול ואות משמים, שכאשר יהודי מתנהג ביושר, משמים מזמנים לו פרנסה דוקא בזכות זאת.

סיפור זה היה עבורי חיזוק גדול, ראיתי בכך כעין אות חיבה משמים, שדווקא השתדלותי בענייני קדושה הייתה הגורם לפרנסה. פרנסה משמים.

בשעה טובה ומדויקת

מספר: חתן יקר ני"ו

הנני בחור בישיבה, שכאשר תקופת השידוכים רק החלה להיראות באופק, החל לחשוב על השתדלות ראויה להיפטר כמה שיותר מהר מהחשש להישאר 'אלטע בחור'... לאחר מחשבה החלטתי לקבל על עצמי קבלה חזקה במיוחד בענין שמירת העיניים למשך ארבעים, משהו שדרש ממני הרבה כח ותעצומות.

בנוסף למה שידוע, שכאשר אדם מקבל על עצמו מעל הטבע הוא זוכה לישועה מעל לטבע, חשבתי לעצמי שיש כאן ענין חשוב נוסף. שהרי ידוע שקשה זיווג של אדם כקריעת ים סוף, ואצל קריעת ים סוף אומרים חז"ל: "הים ראה וינס, מה ראה - ארונו של יוסף ראה", דהיינו שבזכות קדושת יוסף הצדיק נקרע הים. הרי וודאי הוא שזהירות בשמירת העיניים יש בה כח רב להחיש ישועה בנושא זיווג של אדם.

ואכן, עמדותי בקבלתי בכוחות איתנים עד לסיום הארבעים יום, שחל ביום שישי. באותו היום הגיעו שני הצדדים להסכמה לגמור את הענין בכי טוב, וב"ה במוצאי שבת נסגר השידוך בשעה טובה ומוצלחת.

כוחה של קבלה!

דמיהם בם - קדושים תהיו...

בשנות בחרותי המוקדמות, החליטו פעם הוריי שיחיו לנסוע אתנו למירון צפת טבריה ועוד מקומות בסביבה, במסגרת 'טיול בין הזמנים'.

היה מדובר שניסע תחילה לטבריה, ומשם למירון ולצפת ועד לסיום הטיול. הענין היה, שכדי להגיע לטבריה היה עלינו להגיע קודם ל'תחנה המרכזית', ומשם לעלות על האוטובוס שמוביל לטבריה. כמעט למותר לציין, שמקום כזה מלא בכל מיני אנשים,

המשך בעמוד ח'

